

«نامه ماهانه ادبی، علمی، تاریخی، اجتماعی»

الْمَعْنَا

شماره - هشتم
آبان ماه ۱۳۹۵

دوره - سی و پنجم
شماره - ۸

تأسیس بهمن ماه - ۱۳۹۸ شمسی

(مؤسس : استاد سخن مرحوم وحید دستگردی)
(صاحب امتیاز و نگارنده : محمود وحید زاده دستگردی - نسیم)

دکتر لطفعلی - صورتکر

عرفان و ذوق ایرانی

آسمان شفاف ایران که بر فراز این کشور پهناور مانند قبه‌ای از لاجورد بر افراشته شده و زیر آن سقف پاک نیلگون ، اختران فلکی درخشان‌تر و با فروغ‌تر جلوه کری دارد و در اثر همان پاکی فاصله بین ستارگان دوری و نزدیکی آنها بیش چشم آشکار‌تر است ، همواره ذوق تیز و فیاض مردم این سرزمین را باندیشه و تعمق درجهان آفرینش و حقیقت عالم هستی و کبریائی و عظمت آفریدگار راهبری کرده است و در آن روزگاران تاریک که مردم سرزمین‌های دیگر به پرستش ساخته‌های دست خویش می‌پرداختند و دستگاه آفرینش را جولاگاه اصنام و آرمان‌ها و تمنیات بشری آنها می‌ساختند فلسفه‌ای روشن و با فروغ که اساس آن بر مصادمه و نزاع بین خوبی و بدی و باکی و بلیدی و روشنی و تاریکی و پیروزی قطعی خیر برش بود بجهان بشریت موهبت کردند و تا این روزگار که هزاران حکیم و دانشمند و شاعر توافقاً و صاحبدل از نقاط مختلف گیتی بر اهتمائی

فرزند آدم برخاسته از این فکر ایرانی بهرهٔ معنوی فراوان بوده‌اند.

از آن‌مان که ستارهٔ فروزان بثرب آغاز نورافشانی کرد و دین مبین اسلام جهانیان را به پرستش خدای یگانه راهبری فرمود ایرانیان نیز این آئین مقدس را بجان و دل پذیر فشار گشتند و در پیروی احکام آسمانی و دستورهای قرآن کریم با آن صفا و خلوص عقیدت و ایمان که ویژه مردم دیار ماست از سایر مللی که با اسلام گرویده بودند پیش افتادند.

اما ذوق نیز و هوش مبدع ایرانی برای فهم دقیق دینی که پذیرفته بود بهتر نمائی پرداخت و با فرا کردن زبان و ادبیات عرب، تفسیر آیات مبارکات قرآنی، علم کلام و حدیث و فقه اسلامی و حکمت و تاریخ و صرف و نحو عربی دانشمندان بزرگی از گوشه و کنار این کشور برخاستند و آثاری بسیار پر ارج و بها که امروز زینت بخش معارف اسلامی و مورد استفادهٔ فضلا و ارباب تحقیق گیتی است از خویش بیاد گذاشتند.

شاید در میان خدماتی که دانشمندان و سخن‌گستران چیره دست ایرانی بالام اسلام کرده‌اند خدمت عرفای ایرانی از همه جانب‌تر و ارزش‌نده‌تر باشد، زیرا ازاواخر قرن اول هجری توجه خاصی از طرف ایرانیان معتقد بمبادی اسلامی ابراز می‌شد که از ماورای ظاهر وقواین و فواعده‌ی که مورد اطاعت مسلمانان بود توجهی بیاطن و جهان معنویت بشود و بحقیقت کلی عالم هستی که همه موجودات گیتی مظاہر و جلوه‌های آندرهای پیدا کنند و از میان غبار تن که بقول حافظ حجاب چهرهٔ جان می‌شود نور پاک حقیقت را مشاهده نمایند. این مردم دریافتند که عالم حقیقت که پاکی محض است زیر پرده‌های عادات کشمکش‌های زندگانی مادی پوشیده مانده و تا آدمی از ظواهر در نگذرد و خاشاک خود بینی و هوی پرستی را در خویشن نسوزاند و از شائبه عادت پیراسته نکردد و غرق در عالم باطن نشود و روح را از اسارت ماده آزاد نکند حق را نخواهد

شناخت و بمقام قرب نخواهد رسید.

اینست که در قرن هفتم و هشتم میلادی یعنی از اوایل قرن دوم هجری هشتبی روحا نی درین کشور رسوخ یافت که مبنای آن بر تربیت روحانی نفس و مطلوب آن رسیدن به حقیقت مطلق بود و پیروان این مشرب را صوفی و اهل عرفان نام نهادند. در باب منشاء این سنت فکر عقاید کوناگونی ابراز شده است: دسته‌ای معتقدند که عرفان و تصوف چنانکه در ایران متجلی است بر اساس اسلامی و احادیث و آیات قرآنی نهاده شده است و گفتار پیغمبر بزرگ اسلام و مولای متقيان را که بفقر یعنی به بی نیازی از تجملات ظاهر فریب دنیا ولذت گذران آن فخرداشت و کردار آن حضرت را سرهشق و راهنمای واقعی عرفای ایرانی میدانند و عارفان بزرگ ایران مانند بازیزید بسطامی و ابراهیم ادهم و ابوالحسن خرقانی و دیگران را مسلمانی میدانند که در عین اطاعت از آنچه شریعت اسلام مقرر داشته با نور باطنی و جذبه‌ای که آنان را بطرف معبد میکشاند، غرق عالم باطن گشته و از هرچه بند تعلق بوده است آزاد مانده‌اند. نظری دیگر آنست که نژاد آریائی تصوف و عرفان را برای تبری از آنچه از خارج بوی تلقین شده بنا نهاده است و ربیشه آنرا در هندوستان و معتقدات هندوان و مسئله فنا و آنچه در آثار کهن هندو مانند وندتا سارادیده میشود یافته‌اند. البته درین نظر اشکالی هست و آن اینکه فکر تصوف حتی در هند پس از ظهور دین مبین اسلام در هند یعنی پس از قرن یازدهم میلادی شروع به افاضه کرده است و پیش از آن عرفان و تصوف در ایران و دیگر کشورهای اسلامی شیوع فراوان داشته است.

نظر دیگر آنست که صوفیه در افکار خود به یونان و فلسفه نو افلاطونی که بنیان‌گذار آن پلوتون یا پلوتینوس یونانی است متکی و با آن مرهوند و مسئله اشراق یعنی وصول به حقیقت از راه صفاتی باطن از آنجا سرچشممه گرفته است. این نظر نیز

مشکوک است زیرا افکار پلوتون پس از آغاز تجلی عرفان و تصوف در ایران راه یافته است (۱).

نظر دیگر آنست که عرفان و تصوف لازم و ملزم هر مذهبی است که بطرف کمال و معرفت حقیقی وايمان بوحدت وجود پيش ميرود و بنابر اين خداشناسي و توجه بمبدأ وصول بهقيقیت را در تمام مذاهب گيتي ميتوان يافت و بقول شيخ بهائي :

« مقصود نوئی کعبه و بتخانه بهانه است »

این نظرات هرچه باشد اينقدر مسلم و آشکار است که مسئله وحدت وجود پيش از همه جا در بسطام و بدست بايزيد بسطامي در فرن دهم ميلادي آغاز تجلی کرده است و اين مسئله با طرز فكر و نبوغ نژاد ايراني همواره سازگار بوده است ، چنانکه گوينده اي در ايران پيدا نميشود که هر چند باصطلاح صوفيان از اهل طريقت مخصوص نباشد از خلال افکارش عشق بجهان حقيقت و توجه بعالم باطن تراوش نکند و شنونده را محسور بيان سحرانگيز خود نسازد .

كار نيري خلاقه ايراني آنست که هر چيز را که پسندش آيد مي پذيرد و با آن رنگ و نگار ايراني ميدهد و با آب و هوا و مقتنيات کشور خويش وعادت و پسندهاي

۱ - a - « So great a taste for philosophy did he develop that he made up his mind to study that which was taught among the Persians and among the Hindus When the Emperor Gordian prepared himself for his expedition against the Persians, Plotinus, then 39 years old, followed in the wake of the army » .

- Plotinus, complete Works; trans. Kenneth Sylvan Guthrie Vol. I. p. 8.

b - « La filtration qui existe entre certaines idees de Plotin et les doctrines mystiques de l'Orient. » - Translation of the Ennead of Plotinus; Bouillet; 1857. p. XIII.

آن سازگار میکند و در نتیجه آن، چیزی بوجود میآورد که تنها اثر ظرفات و چرب دستی ایرانی در آن هویداست و از منشأ و ریشه آن آثاری باز نمیتوان یافت زیرا رنگ و بوئی دیگر گرفته و نکهت فرح بخش آن از این سرزمین آفتابدار برخاسته است. همانطور که نقاشان و تذهیب کاران پشت جلد کلام الله مجید را با نهایت حسن سلیقه و ذوق نقاشی و تذهیب میکنند که احیاناً از طراحی چینی یا هندی متاثر است و یا آیات مبارکات را با خط بسیار زیبای نسخ تحریر مینمایند، همینطور نیز افکار عمیق و اندیشه‌های دانشمندان کیتی را میگیرند و آنان را با معتقدات اسلامی خویش سازگار میسازند و یا حکایات و داستانهای مأخوذه از کشورهای دیگر را برای روشن ماختن مباحث مذهبی و فلسفی و اخلاقی بکار میبرند، چنانکه مولانا جلال الدین چنین کرد و طوطی هندوستان و کنیزک خنائی را شاهد دو بحث شیرین عرفانی قرارداد و پیش از او عارف بزرگ نیشابور بهمین طرز به بیان افکار عمیق عرفانی میپرداخت و بلبل ایرانی و طاووس هندی را در یک مجلس سخن سرایی می‌انداخت و سنایی هی فرمود:

بهرج از راه دور افقی چه کفر آن حرف و چه ایمان
 بهرج از دوست و امانی چه زشت آن نقش و چه زیبا
 سخن کز روی دین گوئی چه عبرانی چه سریانی
 مکان کز بهر حق جوئی چه جابلقا چه جابلسا
 چو تن جان را مزین کن بنور دین که زشت آید
 درون سو شاه عربیان و برون سو کوشک پر دیما

❀ ❀ ❀

منظور من از این بحث تحقیق در مراحل تصوف نیست بلکه قصدم آنست که تجلی فکر بزرگان سخن گستر این سرزمین را در عالم عرفان برای خوانندگان مشهود سازم و طالبان ادب را با مردانی مانند شیخ عطار و مولانا و سنایی و دیگران محشور کنم و آنرا از خوان نعمت بیدریغ این نامداران بهره‌مند سازم.

عبدالرقيق حقیقت - (رفیع)

نهضت‌های ملی ایران

(۳۱)

جنگ طاهر ذوالیمینین با علی بن عیسی

جنگ معروف طاهر خراسانی ملقب به ذوالیمینین با علی بن عیسی بن ماھان را که نفر اول از طرف مأمون وذیگری از طرف امین فرزندان ناساز کارهارون الرشید در این جنگ نمایندگی داشتند، جنگ دو برادر بر سر خلافت نباید نامید . این جنگ صحنه‌ای از پیکار مدام ایرانیان با اعراب غاصب و از خود راضی بشمار میرود . و نتیجه‌ای که از این جنگ و جنگ‌های بعد از آن بدست آمد طلیعه پیروزی ایرانیان بر اعراب است نه غلبه مأمون بر برادرش امین ، بطوریکه عموم مورخان نوشته‌اند این جنگ در ری اتفاق افتاده است ، طبری مینویسد : طاهر با بیست هزار مرد جنگی برای مقابله با علی بن عیسی از خراسان عازم مغرب گردید و در ولایت ری بد لشگریان علی برخورد نمود .

پس از صف آرائی در مقابل هم طاهر و علی بن عیسی به جنگ تن به تن پرداختند و طاهر بادست چپ علی بن عیسی سردار اعزامی امین خلیفه بی تدبیر عباسی را به دونیم کرد و با انجام این کار همه خراسانیان یکباره حمله گردند و افراد سپاه بقداد به نخستین حمله پا به فرار گذاشتند .

لشگریان طاهر عده زیادی از فراریان را کشتن و سر علی بن عیسی را به نزد طاهر آوردند .

طاهر نامه‌ای به فضل بن سهل نوشت و بشارت فتح و پیروزی را بوداد و نامه دیگری نیز به مأمون نوشت و سر علی بن عیسی را به مرو فرستاد . این واقعه در روز هفتم شعبان سال ۱۹۵ هجری اتفاق افتاد .

مأمون پس از وصول خبر فتح ، به طاهر نامه نوشت که از مردم ری و نواحی اطراف برای خلافت او بیعت بگیرد و سپس بجانب بلاد غرب ایران وبالنتیجه به بغداد رسپار گردد .

جنگ طاهر با عبدالرحمن بن جبلة الاسدی

پس از وصول خبر شکست و فرار لشکریان عرب و کشته شدن علی بن عیسی بن ماهان به بغداد ، امین عبدالرحمن بن جبلة الاسدی را با بیست هزار مرد جنگی برای مقابله ماهر خراسانی نامزد گرد . عبدالرحمن بسوی ایران رسپار گردید و در بین راه همدان به ری با طاهر روبرو شد ، جنگ سختی بین آنها اتفاق افتاد و عاقبت عبدالرحمن عقب نشینی کرد ، طاهر از افراد سپاه او را بسیار بکشت و عبدالرحمن به حصار همدان پناه برد ، طاهر همدان را محاصره کرد و این محاصره مدت دوماه بطول انجامید سرانجام عبدالرحمن و افراد او بعلت نداشتن آذوقه بتنگ آمدند و امان خواستند طاهر آنان را امان داد و عبدالرحمن را به لشکر گاه خود آورد ، پس از این واقعه طاهر برای تمثیل امور واستراحت افراد سپاه خود مدت یکماه در همدان توقف نمود ، در همین حین خبر محاصره شدن عبدالرحمن توسط طاهر بیگداد رسید ، و امین لشکر کمکی برای عبدالرحمن فرستاد ، افراد این لشکر چون به نزدیکی همدان رسیدند خبر یافتند که عبدالرحمن و افراد او تسليم شده اند . ناچار نامه ای به عبدالرحمن نوشتند که ما به یاری تو از بغداد آمده ایم و حال آنکه تو تسليم طاهر شده ای با این ترتیب ما را چه فرمائی ؟

عبدالرحمن پس از دریافت نامه تصمیم گرفت طاهر را بفریبد . بهمین منظور نامه را عیناً به طاهر عرضه داشت و گفت بهتر آنست نامه ای حاکی از وعده های خرسند کننده نوشته و توسط خود من برای آنان ارسال داری . من نامه را بدانجا برد و همه افراد سپاه را به طرفداری مأمون برانگیخته و به اردو گاه تو خواهم آورد .

طاهر بدون مطالعه دستورداد نامه را نوشتند و توسط خود عبدالرحمن برای آنان فرستاد. وقتی عبدالرحمن به سپاه بعد از ملحق شد با تهیه و تدارک لازم بی خبر بهاردو گاه طاهر شبیخون رز، جنگ سختی اتفاق افتاد و بسیاری از افراد لشکر طاهر کشته شدند ولی سرانجام عبدالرحمن کشته شد و افراد او هزیمت شدند، طاهر سر عبدالرحمن را بعنوان نشانه پیروزی به خراسان نزد مأمون فرستاد و از همدان به سوی بغداد رسپار گردید.

آشوب و انقلاب در بغداد

خبر شکست لشکر اعزامی و کشته شدن عبدالرحمن بن جبلة الاسدی و نزدیک شدن طاهر ذوالیمینین سردار شکست ناپذیر خراسانی به بغداد موجی از خشم و نارضائی درین عموم طبقات بخصوص امیران و افراد سپاه عرب بوجود آورد، بطوریکه نوشته‌اند افراد سپاه بغداد علیه محمد امین خلیفه بی تدبیر و عیاش عباسی شوریدند و گفتند (غدر کردی و بیعت برادر را بشکستی و خدای عزوجل ترا بگرفت و از وی چهارماهه درم خواستند، او درم بداد و ایشان را دلخوش کرد تا بیاراهی دند و مهتران را همه صلت داد) (۱)

پس از این واقعه محمد امین برای مقابله با طاهر سردار با کفایت برادرش مأمون به مطالعه پرداخت ابتدا اسد بن یزید بن مزید را خواند تا اورا به جنگ طاهر بفرستد.

اسد بن یزید حاضر به اجرای دستور خلیفه نشد و از عدم لیاقت و شایستگی وی سخت انتقاد کرد. امین دستور داد اورا بازداشت کردند و عمومی وی احمد بن مزید و عبد‌الله بن حمید بن قحطبه را نامزد کارزار نمود ولی در موقع حرکت آنان بنابه مساطت احمد بن مزید برادرزاده او اسد بن یزید از زندان رهایی یافت.

اینان با افراد لشکر خود برای مقابله با طاهر تا خانقین پیش رفتند در این

۱ - ترجمه تاریخ طبری (بلعمی)

موقع طاهر از روحیه ضعیف و پول پرستی بغدادیان استفاده نمود و بیست نفر از افراد لشکر خود را با لباس مبدل داخل لشکر اعراب فرستاد . این عده به افراد سپاه امین گفتند که : (محمد امین به بغداد دیوان عطا بنهاشد است و سپاه را دوساله درم میدهد) وقتی این خبر در اردوگاه شایع شد افراد لشکر به کمان اینکه راست است گفتند خلیفه ما را به جنگ میفرستد و به افراد مقیم در بغداد درم دو ساله دهد پس باز گردیدم و کروهی گفتند ما بازنگردیدم دامنه اختلاف بالاگرفت و کروه کروه عازم بغداد شدم و درنتیجه عموم افراد لشکر اعزامی امین جنگ ناکرده باز گشتند (۱) در این موقع شهر بغداد وضع ناسامانی بخود گرفته بود آثار هرج و مرچ و بلوا درهمه جا مشهود بود از هر گوشه‌ای نغمه‌بی ساز میشد .

سرداران و امیران طماع بغداد نیز بمنظور جمع آوری مال و مکنت که هدف نهائی آنان بود ، آتش این اختلاف و آشوب را دامن میزدند . خلیفه ضعیف‌النفس نیز در این میان هیچ‌گونه قدرت و تسلطی بر امور نداشت و پایتحت آرام و منظم دوران خلافت پراقتدار هارون‌الرشید به بازار آشتهای سیاستهای متضاد مبدل شده بود .

از هرسو آشوبی بر میخاست ، در همین موقع بود که عده‌بی به تحریک حسین بن علی بن عیسی بن ماهان در بغداد شورش نموده امین را از خلافت خلع کردند و برای برادرش مأمون از مردم بیعت گرفتند ، امین و مادرش زبیده در قصر بوجعفر بازداشت شدند . ولی چندروزی نگذشت که عده‌ئی بطریق از امین او را از زندان آزاد ساختند و مجدداً با او بیعت کردند و مسبب اصلی خلع محمد امین را نیز بقتل رسانیدند (۲)

(پیشرفت طاهر بسوی بغداد)

طاهر ذوالیمینین با پیروزیهای پی درپی بسوی بغداد پیش میرفت ، در اهواز محمد بن یزید بن حاتم‌المهلبی را که از طرف امین در آنجا حکومت داشت کشت و بر آن شهر دست یافت .

سپس احمد بن المهلب را با لشکری به کوفه فرستاد . در همین موقع حکام شهرهای

کوفه و بصره و موصل که از طرف امین بدین سمت بر گزیده شده بودند امین را از خلافت خلع نموده و برای خلافت مأمون از مردم بیعت گرفتند، و مراتب را توسط فرماندهای باطلایع طاهر ذوالیمینین رسانیدند و طاهر نیز هرسه نفر را همچنان بحکومت آن شهر ابقاء نمود.

طاهر از پلاشان بسوی عراق حر کت کرد و نامه‌ای به مأمون نوشت که از عقبهٔ حلوان فروشدم و بعد عراق درآمدم. بطوریکه طبری مینویسد مأمون از این خبر شاد شد و او را خلمت فرستاد و فضل بن سهل را که بنا به توصیهٔ وی طاهر را بدین مهم بر گزیده بود مورد تفقد قرارداد و بنام ذوالریاستین ملقب نمود، چون طاهر در نامهٔ خود در خواست اعزام سپاه مجدد جهت حمله به بعداً دکرده بود مأمون هرثمه بن اعین را با بیست هزار مرد جنگی بفرستاد. هرثمه در مقام لشگری از طاهر بزرگتر بود چون برای مأمون مسلم بود که هر یمه از طاهر اطاعت نخواهد نمود نامه‌ای به طاهر نوشت که تو از راه اهواز به پیش روی خود ادامه ده و هر یمه از راه نهر وان پیش رود.

طاهر پس از دست یافتن به شهرهای کوفه و بصره و موصل روی به شهر واسط نهاد در این شهر هیتم بن شعبه از طرف امین حکومت داشت، وقتی که خبر تزدیک شدن طاهر ذوالیمینین را شنید آهنگ گریختن کرد. برای انجام این کار از اطراف ایان خود شرم می‌کرد اور کابدار خود اسبی طلب کرد، رکابدار دوابس نزد وی آورد، حاکم گفت از این دو اسب کدام بهتر است که بر شینم رکابدار گفت اگر خواهی گریختن آن اسب واگر جنگ خواهی کردن این اسب، هیشم بخندید و گفت اسب گریز بیار که از پیش طاهر گریختن عیب نبود.

پس از فرار هیشم طاهر به شهر واسط تزدیک شد و بدون برخورد با هیچ‌گونه مقاومتی باین شهر دست یافت سپس از آنجا به شهر مدائن رفت و آن شهر را نیز بتصرف درآورد و نامه‌ای به هر یمه نوشت و هر یمه سپاه خود را از راه حلوان به بغداد آورد و بدین ترتیب شهر بغداد از دو طرف مورد محاصره ایرانیان که بنام هوای خواهی مأمون در این یورش ملی شرکت داشتند قرار گرفت.

ناتمام

استاد سخن : وحید دستگردی

یک غزل شیوا

ز گلستان جهان صرفه بود خارم و بس
 نهال عشق ثمر داد انتظارم و بس
 بگرد من قفس آهن است بایغ وجود
 بجرم اینکه درین باع من هزارم و بس
 ز چار موج حوادث نمیرسم بکنار
 جز اینکه یار کند جای در کنارم و بس
 خدایرا مفشن دامن ار چه میدانم
 بدامن تو درین رهگذر غبارم و بس
 غلام زلف سیه فام پر خم و شکنم
 که دفتریست ز آشته روزگارم و بس
 فراز چشم چو ابرو بهر که دادم جای
 نشاند چون مژه دردیده نیش خارم و بس
 شنیده‌ای بسکندر چه کفت دارا گفت
 قتيل مظلمه مهر ما هيارم و بس
 شکسته خاطرم از خامه شکسته خوش
 زبون اين دو زبان سياهكارم و بس
 چه جاي شکوه ز اغيار در زمانه وحيد
 که پايمال حوادث بدست يارم و بس

از: نوئی دوبروی

طباطبائی نائینی

مقام نور در طبیعت

وظیفه بزرگی که نور در عالم طبیعت دارد نه تنها آکنون بنظر بسیار مهم و عجیب می‌آید، بلکه همیشه هم‌دانشمندانه‌یکه بمطالعه آثار مشهود و محسوس طبیعت می‌پرداختند. عامل نور را از دیگر عوامل جهانی جدا می‌گردند و امتیاز خاصی برایش قائل می‌شدند. در آغاز اینطور بنظر میرسید که چون یکی از حواس پنجگانه ما نور را در ادراک می‌کند، دانش بشری با این عامل شریف طبیعت اینقدر اهمیت داده و آنرا سرآمد دیگر آثارش شناخته است، در صورتیکه بهیچوجه اینطور نیست و همان‌طور که بعد خواهیم دید مقام نور حقیقته خیلی بالا و آثار گوناگون و زیادش از دیگر آثار محسوس ماجدا و ممتاز است، زیرا با وجود اینکه صوت هم یکی از آثار طبیعی و محسوس بشر است، طبیعت شناسان اهمیت نور را با آن نمیدهند و هم‌ردیف آش نمی‌شناشند، چون صوت از ارتعاشات محیط جامد یا مایع و یا بخار پدید می‌آید و بخودی خود در عالم خلق‌شده شخصیت مستقل و وجود مشخصی ندارد و مطالعه‌اش برای ما هر قدر شیرین و دلچسب باشد هر گز قادر نیست مشکلی از مشکلات بیشمار گیتی را بگشاید و ساختمان شکرف هستیرا بما بشناساند تا پرده اسرار جهان بی‌پایان را از بیش چشم ما پس زند.

بیش از ورود دربحث نور این نکته را باید بدانیم که در گفتار امروزمان هرجا صحبت از نور می‌شود مقصود فقط اشعه محدود نوری که چشم بشر را متأثر می‌کند نیست، بلکه منظور ما خیلی وسیعتر و جامعتر است و شامل کلیه آثار شعشعی که سراسر طبیعت را پر کرده و نور مرئی ما جزء بسیار ناچیزی از آن و یکی از نظاهرات فراوان

آنست میباشد .

تشعشع چیست ؟

فیزیک امروز پرتوهای پیدا و نهان بیشماری میشناسد که نسبت بکمتر شدن طول موجشان پیر ترتیب زیر تقسیم میشوند:

پرتوهای الکترومغناطیسی ، زیر قرمز ، مرئی ، بالای بنسن ، مجهول از نرده بان بی ابتدا و بی انتهای اشعه و پرتوها تنها پله‌ای که بنظر هایر سد و چشم آدمی آنرا می‌بینند ، همان پله اشعه پیدا یا نور است که چشم گیر نده ما آنرا درک می‌کنند و جهان مرئی و جزء بسیار ناچیزی از آنچه را در آنست بما هیینما باشد ، حال آنکه بقیه پله‌های بیشمار این نرده بان بی سروته برای ما ناپیدا و از نظر ظاهر بینمان نهانست و بهیچیک از حواس ما نمی‌آید و اگر نبوغ خلاق دانشمندان نبود از وجود همین مقدار اشعه مکشوف هم بی خبر هیماندیم و آثار معجز آسای آنها را مشاهده نمی‌کردیم و نمیدانستیم که در پشت پرده پیدای ما چه چیزهای ناپیدا نهفته شده و چه غوغای هیاهوئی در آنجا برپا است ، از اینرو در میان بیم که فقط چشم برون بین ما نیست که چون نور را می‌بینند برای آن مقام ارجمندی می‌شناسد ، بلکه این دیده درون فکرهاست که بقدرت بی انتهایش پرتوهای ناپایدار پیدا کرده و اشعه نادیدنیرا دیده و با آثار حیرت انگیزشان بی برده است .

اهمیت بی نهایت نور

همانطور که افراد ارجمندی مانند شعر اهمیت نور را در این میدانند که زیبائیهای محظوظ بوسیله آن بشناسند و یا سایه روشن ابر و آسمان و بازی نورا در امواج دریا تماشا کنند و در دیدار معموق چنان محو شوند که فایده دیده را منحصرآ در دیدن دلبر بدانند و اگر دلداری نه بینند بینائیرا بیفایده بشمارند ، همانطور خردمندان نیز فائدہ بینائیرا صرفًا در کشف رموز آفرینش میدانند و بوسیله همین

نور است که میخواهد تاریکیهای فکر و فهم آدمیرا بزدایند و برآزهای درون پرده پی برند، درنتیجه، حق دارند نورا کلید اسرار خلقت بخوانند و حل معماهی هستی را از آن بخواهند.

سرعت نور

از قرنها پیش دانشمندان بسرعت زیاد نور پی برده بودند و چون هیچ وسیله‌ای برای اندازه‌گیری سرعت حرکتش نداشتند معتقد بودند نور برای سیر خود زمان نمیخواهد بلکه آن‌ها در همه‌جا منتشر میشود و در یک لحظه بهمه‌جا میرسد.

نخستین کوکب شناسی که برای حرکت نور میزانی قائل شده و آنرا معین کرد «دهر»، دانمارکی بود که در سال ۱۶۷۶ در رصدخانه پاریس کار میکرد و در اثر رصد اقمار هشت‌تایی و اندازه‌گیری مدتی که نور آفتاب لازم دارد تا قطر مدار زمین را بدور خورشید به‌پیماید، برای سرعت سیر نور حدی معادل ۳۱۳ هزار کیلومتر در ثانیه یافت، اندازه‌ای که پس از آزمایش‌های دقیق علمی، درستی آن از طرف دانشمندان کنونی تصدیق و در حدود ۳۰۰ هزار کیلومتر در ثانیه تعیین شده است.

با این سرعت مدهش که عقلرا حیران میسازد باز هی بینیم که نور نزدیکترین ستاره بکره زمین مدت چهار سال و اشعه نزدیکترین کهکشان بما هزاران سال و پرتو دورترین جهانی که عجالتاً بر صد مادرآمده مدت چند میلیارد سال در راه است تا بکره کوچک خاکی ما برسد و چشم بیدار و دور بین تماشاگران فلکیرا روشن و فکر شب زنده داران آسمانی را خرسند گرداند.

عمده اهمیت موضوع تنها در این سرعت غیرقابل تصور نیست، بلکه نکته اصلی اینست که هیچ عنصر دیگری ممکن نیست حتی با این سرعت نیز برسد، چه برسد که از آن هم تجاوز کند، بنابراین میتوان سرعت نور را آخرین حد سرعتی دانست که

در طبیعت وجود دارد.

نظریه نسبیت نور

فلسفه نسبیت و آزمایش‌های هوشمندانه آن بما می‌آموزد که نه تنها سرعت نور در خلا حد سرعت است، بلکه جرم اجسام که در حرکت معمولی و کم‌ما ثابت و بی تغییر است، هر قدر سرعت حرکت آن جسم زیادتر شود جرم آنهم زیادتر می‌شود، تا جائی که اگر بر فرض سرعت حرکت جسمی در خلاء با اندازه سرعت سیر نور شود جرم آن جسم به بی‌نهایت میرسد و چون برای آنکه بتوانیم جسمیرا سرعت نور در آوریم باید با آن جسم نیروی بینهایتی بدهیم و این امر از محال است، بنابراین هیچ عنصر مادی هرگز نمی‌تواند حرکت‌شرا بقدر نور برساند و ناچار باید خیلی کندتر از آن باشد، پس تنها نور یا بعبارت علمی فوتونهای نور است که می‌تواند این سرعت مدهش را داشته باشد و خلاً بی‌پایان را با این شتاب شگرف در نوردد.

در شماره بعد روشن حواهد شد.

نور چیست؟

نهعلم و عمل نه جاه و مالی داریم

و زجور فلك بدل ملالی داریم

با این همه خرمیم و خرسنداز آنک

با ماه و خی کاه و صالحی داریم

(وحیدزاده - نسیم)

هر تضیی نه مدرسی چهاردهمی

ورقی از تاریخ تصوف و عرفان

مردم هوشمند شیر از بمسجد تاریخی کریمخان زند دل بستگی دارند ، در کنار مسجد شهریار عادل سرای قالی فروشان است . در آنجا مردم روزنین روزها سرگرم خرید و فروش است ، سرد و گرم روزگار دیده و چشیده ، گرچه در خواندن و نوشن توانا نیست و خودرا بی سواد میداند .

راه هارفت ، مسلک هادید ، مشربها ومذهب هاشنید ، سالیانی درویشی را منکر شد ، هر درویش دوره گردی را دشمن بود ، چون مرد کاروز حمت است درویشی را برخلاف کوشش و تکابو دانست ، روزها و شبها براین حیال خام گذراند تا آنکه چشم نهان بینش کم کم بازشد ، اندک اندک ذوق هشتوی خوانی دروی پدید آمد ، احساس نمود که پشت سر این دنیای مادی جهان دیگری هست ، کاهگاه روزنهای از آن نمودار میشود ! ناگاه شبی در انجمنی از عاشقان که گفتگوی دل و دلدار بود ، سخنی بربان رفت ، مجلس دوراز قیل و قال که بجز یاد اهل ذوق و حال صحبتی نبود ، یکی وصف صاحب دولتی را نمود که در دلببری شهره آفاق و در دلداری بی مانند است ، دیگری از راء دشوار و زلفین خم اندر حمس سخن میراند ، دیوار کویش سرمیشکند ، آستان بلندش دست هر گدا نرسد ! حریفی از خم پر می و جام لبریزش گفت که هر بی خرد را در آنجا راه نباشد و جز رندان بلا کش را بمجلس نخواهد که سخت پر مایه است ، فرد عشق با بیما بیگان تهیdest نباشد ، بی کسان فرومایه را بیال مکسی ارزش ندهد ! دیگری که با اوی سابقه آشنائی داشت قیافه اندوهنا کش را دید از کنار مجلس فریاد زد و با آهنگی که بر تار دلهای غمناک مینوازند فروخواند :

هله خاموش که شمس الحق تبریز از این می
همگان را بچشاند ، بچشاند ، بچشاند
در آن روزها و شبها این اشعار معروف هاتف اصفهانی زبان حال و ترجمان
احوال او بود :

میر آن بزم ، پیر باده فروشن	محفلی نفرز دیدم و روشن
باده خواران نشسته دوش بدوش	چاکران ایستاده صف در صف
پاره‌ای مست و پاره‌ای مدهوش	پیر در صدر و میکشان گردش
دل پر از گفتگو و لب خاموش	سینه بی کینه و درون صافی
چشم حق بین و گوش راز نیوش	همه را از عنایت ازلی
محمد رضا فرودی چشم دل باز کرد جهان دیگری دید در راه سلوک کوشید ،	
رنجهای برد زحمت‌ها کشید تا خودرا بحقیقتی رساند .	

روشنیئی در دل تارش تایید ، دانست : یک فروغ رخ ساقی است که در جام افتاد ،
روزی از روزها پیر روشن ضمیر باو فرمود داستان ابراهیم ادهم را به شعر درآورد و
آنچه درین باره شنیده و دانسته بقالب شعر بیاورد .

چون سخن از دل برآید لاجرم بر دل نشینند ، سالک تازه کار گفت : خواندن و
نوشتن را بزحمت تواند و چگونه شود هاجرای شورانگیز شاهزاده بلخی را بشعر
سراید ا شعر زبان فرشتگان است اورا چه کار که درجر که عالم ملکوت فرار گیرد ۱۱
خرید و فروش فرش را با شعر و شاعری چه مناسبت ؟؛ شمس الحق تبریز زمان دریافت
که خمیر مایه انسانی او خوب پرورش نشده روزی چند از این ماجرا گذشت تا در
مجلس روحانیان که همه سری پرشور داشتند بار دیگر اشارت شد که شعر سراید ا
او همت خواست تا در اثر تصرف رهبر روحانی خود راه شعر و شاعری عرفانی را پیمود ،
داستان ابراهیم ادهم ، حالات ادهم پاره دوز ، شکفتی‌های ولادت آن عارف بزرگ

را بر شته نظم درآورد.

راه تربیت نفس، خودشناسی را بازبانی ساده، اشعاری شیرین و مختصر بیان نمود، کتاب انوارالعیون چاپ شیراز گرچه شرح احوال ادhem پاره دوزوشکفتی‌های تولد حضرت سلطان ابراهیم ادhem را دربردارد، داستان جوانی که صورت خود را در آئینه بیند، قصه هجنون، جوینده علف کیمیا، مجدوب الهی، حکایت پادشاهی که سه پسر خود را بسفر فرستاد از شاهکارهای فرودی ذهنی است که خواننده را با خود متوجه عوالم مافوق طبیعت می‌سازد خواننده کتاب «انوارالعیون» در هنگام مطالعه آن ماجراها و شور و عشق عالم معنی ممکن است ناگهان فغان کشد و گوید:

کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش

کی روی، ره ز که برسی، چه کنی؟ چون باشی؟!

در باره اویس فرنی داستان‌ها گفته و نوشتند، عارفان گویند چون عشق و محبت چوبان یمنی با پیامبر اسلام بود، در راه آن حضرت فانی گشت فرودی ما چنین گوید:

چون اویس از عشق احمد مست شد	ترک هستی کرد، چون پابست شد
سبعۃ اللہ یافت شد همنگ او	یافت جانش در نهان فرهنگ او
داشت راهی سوی او از راه دل	جان او با او از آن شد متصل
هیچ میدانی که عشق مصطفی	با که بد؟ با ذات پاک کبریا
روز و شب با عشق اندر کار بود	پای بند طرہ دلدار بود
آن چنان شد فانی اندر عشق یار	تا در او شد، قدرت حق آشکار

از معراج پیامبر دقیق‌ترین نکندهای عرفانی و روحی را که با معتقدات مذهب جعفری درست در هیآید لسان الفقراء فرودی چنین سرود.

آن محبت می‌کشد او را بجد	نا که با معشوق خود شد متعدد
بود احمد را بسر شوق لقاء	ذآن سبب دادش خدا این ارتقاء

آنچه دید و با خدا گفت و شنید
پس بظاهر شد بمعراج و بدید
یافت قرب قاب قوسین و دنا
از خودی بگذشت، شد اندر فنا
اسب همت زان سبب تاعرش ناخت
مصطفی با حق چو نفر عشق باخت
ترک زآن فرمود یك سر، ماسوا
چونکه معشوق محمد (ص) بد خدا
درباره نام دیوان اشعار خود چنین گوید:

چونکه این دفتر همه آراستم
نامش از آن پیر دانا خواستم (۱)
داد دستورم که هنگام نماز
از طریق دل، طلب کن با نیاز
پس با مرشد خواستم، از دل گتون
بر لسان آمد که انوار العيون
این کتاب چون مورد توجه اهل نزق و ادب گردید آن را بچاپ رسانید، همه
میدانیم که شعر زبان دل است، شاعر عباس صبوحی مردی بی‌ساد چنان اشعاری
می‌سرود که عارف و عامی را بوجود و حال می‌آورد.
روزه دارم من واقطارم از آن لعل لب است

آری افطار رطب در رمضان مستحب است

۱ - مقصود شادروان آقا میرزا احمد تبریزی مشهور بوحید الاولیاء از بزرگان
طريق ذهنی که آرامگاه او در شهر از مطاف اهل راز است.

تنبیه

حکیمان دیر دیر خورند و عباد نیم‌سیر و زهاد سدرمق و پیران
تا عرق کنند و جوانان، تاطبق بردارند اما قلندران چندانکه نه در معدده
جای نفس هاند نه در سفره روزی کس.
حکمت: هر که را دشمن بیش است اگر نکشد دشمن خویش است.

(سعدی)

م. اورنگپیشینه گردها

دو شماره گذشته بنام کرد شناسی اند کی کفتگو کردیم واز روی سرودهای شاهنامه شادروان فردوسی توسي نشان دادیم که کردها از نژاد ایرانیان دوره‌های پیشدادیان هستند و با ایرانیان دیگر از یك ریشه همیاشند. چون در گفتار پیش، یك رشته لغزش‌های چاپی بود. از این رو باید برخی از آوجه را که در آنجا نوشته بودم در اینجا از نو بنویسم و چگونگی را خوب روشن سازم.

در گفتار پیش یادآور شده بودم که زال دستان دلور نامی زابلستان را در شاهنامه بنام کرد یاد میکند و میگوید:

بگتی دراز پهلوانان کرد
بی زال ذر کس نباید شمرد

یعنی در میان پهلوانان کرد، زال زر ارهمه بهتر و بالاتر است و کسی را بارای برابری با او نیست.

بیشتر پژوهندگان این واژه را آرد خوانده‌اند و بمعنی دلور و پهلوان آورده‌اند ولی آگر خوب باریک شویم می‌بینیم چنین نیست. زیرا این واژه پس از واژه پهلوان آمده که بمعنی گرد و دلیر است و نمی‌توان گفت هر دو واژه به یك معنی است و یك چیز را میرساند.

چون سخن با اینجا رسید، شایسته میدانم کمی درباره دو خاندان پیشدادیان و کیان که در شاهنامه یاد شده اند سخن بگویم و استوار بودن داستان آنها را نمایان سازم. زیرا چنانکه می‌بینم، برخی از پژوهندگان گفته‌های شاهنامه را در باره پیشدادیان و کیان افسانه میدانند و بی‌بايه می‌انگارند و روی این پنداره‌هاداستان گردها را نیز که در شاهنامه آمده، در شمار افسانه و انمود می‌سازند.

اینگونه پندارها از دوراه است . یکی از راه بداندیشی و دشمنی و برای پانین آوردن پیشینه دور و دراز کشوری بزرگ و کهن‌سال ایران و سست ساختن پایه باور و اندیشه پیروان این بنیاد نامه باستانی . دوم از راه نا‌آگاهی و پژوهش نکردن در ریشه و سرچشمۀ سروده‌های شاهنامه فردوسی توسعی است . زیرا اگر پژوهش میکردند و یا کمی باندیشه فرموده‌رفتند ، میدانستند که گفته‌های شاهنامه در باره پیشدادیان و کیان پایه بس استوار دارد و نمی‌توان آنرا افسانه پنداشت . بهترین گواه آشکار برای پیشینه پادشاهان پیشدادی و کیان ، در فصل کاویانی است که از آن زمان تا پایان ساسایان به یادگار مانده بود و سرانجام بدست تازیان آفتد .

خوب میدانیم که گفته‌های شاهنامه از روی خدای نامک پهلوی است که آنهم از کتاب آویستا سرچشمۀ گرفته . یعنی نام و نشان و چکیده سرگذشت پادشاهان و برخی از بزرگان دو خاندان پیشدادیان و کیان در آویستا نوشته شده‌است . بنا بر این نمی‌توان همه این پیشینه‌های دینی و دانشی و تاریخی را بی‌پایه انگاشت و افسانه پنداشت . افسانه پنداشتن داستان پیشدادیان و کیان در شاهنامه ، افسانه نشان دادن خدای نامک پهلوی و کتاب دینی و دانشی آویستا می‌باشد ! اگر کتاب آویستارا بی‌پایه و افسانه پندارند ، زردشت پیغمبر نیز در شمار پیامبران افسانه‌ئی خواهد بود . زیرا زردشت در آویستا همزمان کی گشتناسب و اپسین پادشاه دودمان کیان می‌باشد . اگر داستان کی گشتناسب وزردشت افسانه باشد ، دین و آثینی که از زردشت به یادگار مانده و ایرانیان پیشین پیرو آن بوده‌اند و اکنون نیز در ایران و هندوستان پیروانی دارد ، همه برپایه افسانه خواهد بود ، آیا آدم خردمند و با داد و داش می‌تواند همه اینهارا افسانه پندارد و همه این پیشینه‌هارا بی‌پایه شمارد ؟ آیا : بیهوده سخن باین درازی ؟ شاید در شاهنامه برخی از داستانها از راه شیوه سخن سرائی شاخ و برگی داده

شده باشد ولی نمیتوان پایه آنها را که مایه شناسائی و سرافرازی مردمی کهنسال است نادیده گرفت و یا سست و بایه پنداشت . شاید یکی از انگیزه‌های افسانه پنداشتن این داستانها ، عمرهای درازی است که برای برخی از پادشاهان یاد شده . هماندهفت سد (۷۰۰) سال پادشاهی برای جمشید - هزار سال برای اژدهاک . پنجصد (۵۰۰) سال برای فریدون .

اگر به تورات نگاه کنیم می‌بینیم در آنجا نیز برای بیشتر پیامبران و پیامبر زادگان از اینگونه عمرها یاد شده . برابر نوشهای تورات ، آدم نخستین سال نوح پیغمبر ۹۵۰ سال عمر کرده . درباره آنها هر جور داوری می‌کنند میتوانند در باره عمرهای یاد شده برای برخی از پادشاهان پیشین ایران نیز همانگونه داوری کنند . از اینها که بگذریم ، دانشمندان براین هستند که این عمرهای دراز ، نمودار دوره فرمابروائی چند تن پادشاه است که همه به یک نام خوانده هیشند . یعنی جمشید نام خانوادگی پادشاهی است که هفت سد (۷۰۰) سال پادشاهی کرده‌اند - اژدهاک نام خانوادگی یک دسته از یگانگانی است که هزار سال به ایران دست یافته‌اند - فریدون نام خانوادگی پادشاهی است که پنجصد (۵۰۰) سال پادشاهی کرده‌اند .

شادروان استاد سعید نفیسی در کتاب تاریخ اجتماعی ایران ، با بررسی‌های ژرف بیناند این رازها را بخوبی روشن ساخته است . با گفت و گوهایی که شد ، سروده‌های شاهنامه درباره پیشدادیان و کیان و همچنین درباره پیشینه کردها ، پایه استوار دارد و در نزد ایرانیان پاکسرشت گرامی می‌باشد .

علمی که ترا گره گشاید بطلب زان پیش که از توجان برآید بطلب آن نیست که هست هینما یدبگذار آن هست که نیست هینما یدبطلب (مولوی)
--

آوتیک ایساها کیان

ترجمه: دکتر هر آند قوکاسیان

منظومه أبوالعلاء معری**پنجمین سوره**

و کاروان با اطمینان رقص طوفانهای هولناک و اشباح را میشکافت ، و مجدوب
ومفتون درای جرس بی ترس و انصاف به پیش میرفت ، - دوست چیست ... - ابوالعلاء
معری در دل آشقتهی خود تکرار میکرد - در آغوشت ماری سیاه است که بستر را
آلوده میکنند ... ای کاروان اید دوست آشنا میم پرواز کن .

بهر کجا کدرسی بی درنگ بکذر برو و بی درنگ به پیش برو ، ای جادهی مهربان ،
مرا با خود ببر و نا بدیدم کن تا ابناء بشر شاهد عذاب من نباشند ، و چه بجای نهاده ایم
وازپس ما چیست تا مارا به نیرنگ و فریب بازخواهد ، عظمت - گنجینه - قوانین ؟ ...
بران و پیش بران واژمه و همه بدور شو . افتخار چیست - امروز مردم ترا به اوج
عظمت میرسانند ، و فردا همان مردم ترا سرنگونت کرده لگد کوبت میسازند .

شرف چیست : بزر گداشت مردم - ترس از زر و سیم که محترمت میدارند ، و
هر کاه بلغزی گرد کفشت نیز با تو میستیزد و ترا می کوبد ، انبوه مردم چیست : احمق
بزرگ - روح عاصی و عنصر شیطانیست ، لنگر کاه ظلم - و شمشیر دوسراست و بهنگام
خشم درنده است دیو پیکر ، اجتماع چیست : سپاه دشمن - و در آن نوع بشر اسیر است
بی زنجیر ، اجتماع - کی به پرواز روح و اندیشه های بلند تو وقیع نهاده است ، ای
اجتماع نفرت بار ، توای گرهی خلقان آور ، خیر و شر تو بسان تازیانهی و حشتن ائی
است ، تو مفرض بی کرانی هستی که همه را همانند ویکسان میزنی ، ای ربا خوار
آزمند و ای انگلی که هر گز سیراب نمیکردي و ای محرك ستیزه های جاودانی .

ای کاروان بهیش بران و مرآ به ماران و خزندگان بسپار و قلب بینوایم را در دل
شبها مدفون ساز ، بران و مرآ از چنگ رهایم ساز و از سایه مخوف آن آزادم کن ،
صاعقه‌های پراکنده با شمشیر آتشین انبوه ابرها را پاره میکنند ، و بشدت بر بالهای
سپید صخره‌های دوردست خرد میشنند .

وطوفانها می‌غیریدند و نخل و سرو نالان و فریاد گر بودند ، و کاروان تندر و پلها
را درهم می‌شکست و بهیش میراند و پرواز می‌کرد ، با طنین جرسها یش میراند و پرواز
می‌کرد و جاده را با غباری از ابرها می‌پوشاند ، گوئی از پنجه‌ی کینه توز اجتماع اهریمنی
می‌گریخت تابخود نرسد .

ششهین سوره

ودر زیر آفتاب سوزان نیم روز فرکس و سیسنبر سخت عطر افشا نی می‌کردند ،
و کاروان ناپیدا در میان گرد و غبار ، خسته و عرق ریزان آهسته گام بر میداشت ، - «ای
کاروان پرواز کن ، طوفانها و بادهای سوزان را بشکاف و به اعماق شن زار درون شو» -
ابوالعلای معری شاعر بینا دل در دل خشمگین خود اینچنین می‌خواند .

بگذار باد سوزان بیابان بر من بوزد و جای پاهایم را از روی شن‌ها محو کند ،
تا هیچکس هر گز بینا هگاه راه نبرد و از هوای نفس استنشاق نکند ، اینک شیران
زرین مو را می‌ینم که از فراز تپه‌ها چشم در چشمانم دوخته‌اند ، آنها را می‌بینم که
طوفان از بالهای زرینشان جرقه بر می‌انگیزد .

بانگ هیر نم بیائید ، من هر گز نخواهم گریخت ، بیائید و قلب در دمندم را
بیلعید ، من دیگر بسوی انسان باز نخواهم کشت ، بدرگاه انسان دغل باز نخواهم پای
کذاشت ، پس انسانها چیستند ؟ ... دیوهای نقاب دار ، با دندانهای تیز و بران و
چنگالهای ناپیدا ، سمدار و نشخوار گرند وزبانشان شمشیر زهر آگینی است .
انسانها کیستند ؟ ... رمه‌ی رو باهان همواره خودخواه . متکبر و غماز ، بر سقوط

شادمان . در ندهی خون آشام و بجه کش و جlad . جlad ، در عین تکدستی متلق و خودفروش . در پریشانی و در مانندگی . هراسان و خائن ، بهنگام تملک و ثروتمندی کینه‌جو . متکبر با زهر خند تمسخر بر لبان ، نیکان قربانی بدادیدشانند . شیطان و بدمنش در دنیای دنی ، خوبان را می‌آزارند . و در پهن دشت زندگی خارغم می‌رویانند . ای انسانهای دور دست ، بر شما لعنت باد ، بر خوب و بد قان کیش و آثیتان

آنها تنها ، غل و زنجیر ، بر دگی وزندانهای عبودیت را بنا می‌کنند .

ای دنیای دون که زرسیم در تو دزدرا اصیل و شریف ، آبلهرا نابغه ، جبون را شجاع ، زشت رازیبا و روسبی را با کره می‌گرداند ، ای عالم انسانی ، ای حمام خوین آنجا که ضعیف کنیکار وقوی بی‌گناهست ، جائی که انسان بد سرش در این دنیای نفرت بار تنها بخاطر ماده در تلاش است .

تنها بخاطر استفاده اسیر مادیات است ، و به پنجه‌ی خوینش هاله‌ی خدائی می‌بخشد ، پیوسته بشر - تصویر خداست ، و در حقیقت سقط شده از شیطان ، شمارش یکایک گامهای ییشمار کاروان من در هسیر بی پایان ، و گامهای بی حساب ، بعد گناه یک روزه‌ی بشر نمیرستند .

من اینک بچهارسوی شمال و جنوب . مشرق و مغرب ، کسه طوفانها یشان با هم در آمیخته‌اند . و همه باهم بصدای بی کناء من کوش فرا میدهند . می‌گوییم ، سخنان آتشین هرا بپرید و فریاد برآورید . تا کران بکران دنیا کوش فرا دهند ، از همه فرومایه تر واژمه خبیث‌تر از انسان ستمگر - باز هم خود آنست .

تا زمانی که اختران جاودانه فروزان به پهن دشت آرام چشمک می‌زنند ، و لايه‌های شن بخود می‌پیچند و بسان ماران فریاد بر می‌اورند ، ای کاروان . از بزمهای فحشا و باده گساری و هرزه درائی ، و از میدانهای نیرنگ و چپاول و از بازارهای پلید دادوستد بگریز .

از این اجتماع بگریز . ازان تمام‌جوئی و پیداد گریهای آن پرهیز کن ، از زن و عشقش واژ دوست بر حذر باش ، و ناواپسین دم حیات از سایه‌ی بشر بگریز ، بروای کاروان ، و در زیر گامها یت ، اجازه را درهم کوب ، و با گرد و خاک جاده‌ها یت . هم نیک و هم بد انسان‌ها را پوشان .

بگذار شیر و بلنگ مرا بدرند و طوفانهای سوزان برمون بوزند ، و اینچنین تا و اپسین ایامم ، ای کاروان بی بر گشت من بران و به پیش بران ، اشتران گردنکشان همچون کمان ، وقت نشان ، تند و تیز می‌دوند و در پی خود کاروانی بی‌پایان از غبار بجای می‌گذارند .

چابک و سرزند از دشتهای سوزان بسوی مقصد ناشناخته و دور دستهاره می‌سپردند ، و با ابری از غبار دشتهای بی کران ، دهات و شهرهارا می‌پوشاند ، و گوئی ابوالعلاء معری با بیم و هراس ، بی حد و هر ز به پیش می‌شافت ، و مردم پا پیش دنبال می‌گردند ، و کاروان با بانگ جرس . تند و شتابان . بی نگهی به پس و بی باز گشت ، از برابر اهرام و بلاد مزرگ سرشار از سیز نان و شهوت می‌گذشت .

تند و شتابزده ، از کنار دهکده‌هائی که قرنها در جهل و بی‌خبری سنگ شده بودند ره می‌بیمود ، در اشتیاق و آرزوی دیدار ستاره‌ی زرین می‌دوید و در لایتنهای ناپدید می‌گشت ، کاروان رمیده . روزها و شبها در راه بی‌پایان به پیش می‌رفت ، و ابوالعلاء با روحی فهرآسود و چهره‌ی غمگین در آندیشه بود .

و کاروان ؟ آشته‌ی اندیشه‌ها یش بسان عقا بهای تیر خورده ، باهید دست یافتن به مقصدى نورانی ، پخش و پراکنده در برواز بود ، بی آنکه اشکی از دید گائش فرود آبد می‌گریست و در دواندهش چون لایتنه‌ی مینمود ، مانند جاده‌اش که بسان ماری بی‌انتها بخود می‌بیچید و پایانی نداشت ، به آنچه که گذاشته و ترک کرده بود نمی‌نگریست و افسوس نمی‌خورد ، و بکاروانهای گذران درود نمی‌فرستاد و سلام‌شان را نیز پاسخ نمی‌گفت .

ترجمه و نگارش : محمد وحید دستگردی

جايزهٔ نوبل

جايزهٔ نوبل که در زمان حاضر مهمترین و با ارزش‌ترین جایزهٔ جهان می‌باشد بوسیلهٔ آلفرد برنارد نوبل تأسیس گردیده است. الفرد نوبل از اهالی کشور سوئد بوده و بسال ۱۸۹۶ میلادی چشم از جهان فرو بسته است. نوبل خود از دانشمندان علم شیمی و مخترع دینامیت بوده، او قبل از مرگ نه میلیون دلار ثروت خود را وقف نمود ووصیت کرد که درآمد حاصله از آن سالیانه میان اشخاصی که در جریان سال در زمینه‌های طبیعت‌شناسی، شیمی، فیزیولوژی، طب، ادبیات و صلح جهانی به موقوفیت‌های شایان فائق گردیده‌اند بدون توجه به ملیت آنها توزیع گردد. این جوائز در تاریخ دهم دسامبر هرسال که مصادف با روز مرگ الفرد نوبل می‌باشد به دانشمندان جهان اهداء می‌گردد. اعطاء این جوائز از سال ۱۹۰۱ میلادی آغاز گردیده است.

فرهنگستان علوم سوئد در استکهلم برنده‌گان این جایزه را در رشته‌های طبیعت‌شناسی و شیمی تعیین می‌کند. انجمن طبی کارولین در مورد برنده‌گان رشته‌های فیزیولوژی و طب تصمیم می‌گیرد و تعیین برنده‌گان جایزهٔ نوبل در رشته‌ی ادبیات بر عهده انجمن ادبیات سوئد می‌باشد. برندهٔ جایزهٔ صلح از جانب یک هیئت پنج نفری که توسط مجلس نروز برگزیده می‌شوند تعیین می‌گردد. همچنین ممکن است جایزهٔ نوبل به دو یا چند دانشمند که در یک مورد با هم دیگر همکاری داشته‌اند تعلق گیرد و جایزهٔ کاهی به یک سازمان داده شده است. جوائز نوبل در سالهای اخیر به بیش از پنجاه هزار دلار بالغ گردیده است. در سالهای ۱۹۴۰، ۱۹۴۱ و ۱۹۴۲ این جایزه در هیج رشته‌ای بکسی داده نشده است.

اسامی شرا ، دانشمندان و نویسنده کان بزرگی که بدریافت جایزه فوق نائل گردیده اند برای اطلاع خوانندگان ارجمند بهتر ترتیب سال فرنگی در ذیل درج میگردد.

برندگان جایزه نوبل در رشته های فیزیولوژی و طب

۱۹۰۱ - امیل فن برینک آلمانی : این دانشمند پادزه ریماری دیفتری را کشف نموده است .

۱۹۰۲ - سررونا درس انگلیسی : درمورد درمان مالاریا خدمات کرآبهائی نموده است .

۱۹۰۳ - نیلز آرفینس دانمارکی : بیماریهای پوستی را بوسیله اشعه متوجه کرده است .

۱۹۰۴ - ایوان پ پاولف روسی : درمورد فیزیولوژی دستگاه هاضمه مطالعاتی کرده است .

۱۹۰۵ - روبرت کخ آلمانی : مولد بیماری سل را کشف نموده است .

۱۹۰۶ - کامیلو گوکلی ایتالیائی و سانیتا گورامون کاجال اسپانیائی : این دو دانشمند در مورد ساختمان دستگاه عصبی مطالعاتی نموده اند .

۱۹۰۷ - چالز ، ال ، ا ، لاوران فرانسوی : درمورد علل پیدایش بعضی بیماریها مطالعه کرده است .

۱۹۰۸ - پل ارلیش آلمانی و آئی مچنیکوف فرانسوی : درمورد مصویت مطالعاتی نموده اند .

۱۹۰۹ - امیل ت کوخر سوئیسی : مطالعاتی درمورد غده تیروئید بعمل آورده است .

۱۹۱۰ - البریخت کزل آلمانی : در مورد کشف فعل و اتفاقات سلول خدمات شایانی نموده است .

۱۹۱۱ - الوار گاسترند سوئدی : درمورد انکسار نور در چشم مطالعه نموده است .

۱۹۱۲ - الکسیس کارل آمریکائی : درمورد جراحی عروق و اعضاء بدن خدمات مؤثری کرده است .

۱۹۱۳ - چارلز ریخت فرانسوی : درمورد آنافیلاکسی مطالعه نموده است .

۱۹۱۴ - روبرت برانی اطربی : چگونگی ساختمان گوش داخلی را مورد مطالعه قرار داده است .

در سالهای ۱۹۱۵ - ۱۹۱۶ - ۱۹۱۷ - ۱۹۱۸ جایزه بکسی تعلق نگرفته است .

۱۹۱۹ - جولس برودت بلزیکی : طرق جدیدی برای مصنوعیت کشف کرده است .

۱۹۲۰ - اکوست کروخ دانمارکی : دستگاه تنظیم کننده عمل مویر کهای خونی را کشف نموده است .

۱۹۲۱ - در این سال کسی برنده جایزه نشد . است .

۱۹۲۲ - ار کیبالدو هیل انگلیسی : حرارت حاصله از فعالیت عضلانی را کشف کرده است .

« اوتواف میرهف آلمانی : فعل و افعال شیمیائی را که باعث انقباض عضلات هیشووند کشف نموده است .

۱۹۲۳ - سر فردیک بان تینگ کامادائی و جان ماک لود انگلیسی : انسولین را کشف نموده اند .

۱۹۲۴ - ویلم آبن توون هلندی : الکتروکاردیو گرام را اختراع نموده است .

۱۹۲۵ - بدون جایزه بوده است .

۱۰۲۶ - جوانز اجی فی بیکر دانمارکی : تحقیقات تجربی در مورد بیماری سلطان بعمل آورده است .

۱۹۲۷ - جولیس واکر جوارگ اطربی : روش درمان مalaria را در مورد فلج بکار برده است .

۱۹۲۸ - چارلز جی اج نیکل فرانسوی : در مورد درمان بیماری تیفوئید خدماتی انجام داده است .

۱۹۲۹ - کریستین آیکمن هلندی : ویتامین (ب) را کشف کرده است .

« سر فردیک هوبکینز انگلیسی : ویتامین (آ) را کشف نموده است .

- ۱۹۳۰ - کارول لند اشتاینر آمریکائی : گروههای خونی انسان را کشف نموده است .
- ۱۹۳۱ - اوتو اوج واربورگ آلمانی : آنزیم تنفسی را کشف کرده است .
- ۱۹۳۲ - اد کاردن ادرین و سرچالزاس شرینگمن : این دو دانشمند انگلیسی در باب فیزیولوژی دستگاه عصبی مطالعاتی انجام داده‌اند .
- ۱۹۳۳ - توماس اچ مور گان آمریکائی : نقش کرموزم‌هارا دروراثت کشف نموده است .
- ۱۹۳۴ - جرج آرمینوت ، ویلیام پ مورفی و جرج اچ ویل : این سه دانشمند آمریکائی طرق درمان بیماری‌های کبدی را کشف کرده و از بروز کسم خونی مبتلک جلوگیری نموده‌اند .
- ۱۹۳۵ - هانس اشی من آلمانی : در مورد رشد جنبن مطالعاتی انجام داده است .
- ۱۹۳۶ - سر هنری اچ دیبل انگلیسی و اتو لوئی آمریکائی : فمل و اتفاقات شیمیائی حاصله از هیجقات عصبی را کشف نموده‌اند .
- ۱۹۳۷ - البرت زنت جیورجی فن ناگی راپت آمریکائی : در مورد متالولیسم و تأثیر ویتامین‌های آوت مطالعاتی انجام داده است .
- ۱۹۳۸ - کرنل هی من بلژیکسی : حلقه ارتباط میان تغیرات خون و تنفس را کشف کرده است .
- ۱۹۳۹ - گرهارد دوماخ آلمانی . داروی پروتونسیل را کشف نموده است لکن بعلت بعضی جریانات سیاسی از دریافت جایزه امتناع نمود .
- ۱۹۴۰ ، ۱۹۴۱ ، ۱۹۴۲ - در این سه سال به کسی جایزه داده نشده است .
- ۱۹۴۳ - هنریک دم دانمارکی : ویتامین ک را کشف نموده است .
- ۱۹۴۴ - ادوارد دویزی آمریکائی : ساختمان شیمیائی ویتامین ک را کشف کرده است .
- ۱۹۴۵ - جوزف ارلنگر و هربرت اس کاسر : این دو دانشمند آمریکائی در مورد وظایف تارهای عصبی مطالعاتی انجام داده‌اند .

- ۱۹۴۵ - سر الکساندر فلمنگ و سرهوارد فلوری وارنست بی چین : این سه دانشمند عالیقدر انگلیسی موفق بکشف پنی سیلین شده‌اند .
- ۱۹۴۶ - هرمات جوزف مولر آمریکائی : تأثیر اشعه X را دروراثت کشف نموده است .
- ۱۹۴۷ - کارل اف کوری و گرنی نی کوری آمریکائی : درمورد متابولیسم کربوهیدرات و آنزیم‌ها کاوش‌هایی انجام داده‌اند .
 « « برناردو اهوسی آرژانتینی : اثر غده ترشح کننده موکوس را در متابولیسم قند کشف کرده است .
- ۱۹۴۸ - پل اج مولر سوئیسی : خواص حشره کش (ددت) را کشف نموده است .
- ۱۹۴۹ - والتر ازهس سوئیسی : این دانشمند کشف کرده است که چگونه قسمتهای مشخص مغز اعضاء بدن را کمتر می‌کنند .
 « « آنتونیو آگاس مونیز پرتغالی : طریقه درمان بعضی بیماریهای روانی را کشف کرده است .
- ۱۹۵۰ - فیلیپ اس هنچ و ادوارد سی کندال آمریکائی و تادیوس رایخ اشتاین سوئیسی : درمورد هورمون‌ها کاوش‌هایی بعمل آورده و کورتیزن را کشف نموده‌اند .
- ۱۹۵۱ - ماکس نایلر آمریکائی : واکسن تب را کشف نموده است .
- ۱۹۵۲ - سلمان اوکسم آمریکائی : در مورد کشف استرپتوی سین و اهمیت آن در معالجه بیماری سل خدمات شایانی انجام داده است .
- ۱۹۵۳ - فریتزرا، لیپمن آمریکائی و هانس ا، کبرس انگلیسی : درمورد متابولیسم سلول از نقطه نظر سوشیمی مطالعاتی انجام داده‌اند .
- ۱۹۵۴ - جان اف اندرز، توماس اج ولوفرد ریک سی رو بنیز . این سه دانشمند آمریکائی

روشهای کشت پولیو و پروسهای مختلف را کشف نموده‌اند.

۱۹۵۵ - هوگوتی سی اول سوئدی : ساختمان آنزیم‌های اکسید شده را کشف نموده است.

۱۹۵۶ - دیوی ریچاردز و آندره اف کرنارد آمریکائی و وورنر فرمان آلمانی : این سه دانشمند موفق شده‌اند با بکار بردن یک روش مهم علمی لوله‌ای از طریق رگ بداخل قلب فروبرند و بیماریهای گردش خون را تشخیص دهند.

۱۹۵۷ - دانیل بوت آیتالیائی : ترکیب داروهایی را که هنگام جراحی برای آزاد ساختن عضلات نکار هیروند تکمیل کرده است.

۱۹۵۸ - جرج بیدل ، اووارد ال ، تاتوم و جوز الدربرگ : این سه دانشمند آمریکائی به این نتیجه رسیده‌اند که ژنها عامل انتقال صفات مشخصه ارثی می‌باشند.

۱۹۵۹ - سورواوشوا و آرنور کربزگ آمریکائی : از ترکیب اسیدهای مختلف مواد جدیدی بدست آورده‌اند.

۱۹۶۰ - سرملک مارلانی بورنست استرالیائی و پتر مداوار اینگلیسی : مصنوعیت اکتسابی را کشف نموده‌اند.

۱۹۶۱ - جرج فن بکری آمریکائی : در مورد گوش داخلی تحقیقاتی نموده است.

۱۹۶۲ - فرانسیس کریک و موریس ویلکینز انگلیسی و جیمز وانسن آمریکائی : این سه دانشمند ساختمان اسید دی‌اکسی ریبونیوکلئیک را کشف کرده‌اند.

۱۹۶۳ - ال هاج کین و اندروها کسلی انگلیسی و جون اکلز استرالیائی : در مورد ساختمان سلول مطالعاتی بعمل آورده‌اند.

۱۹۶۴ - کرنارد بلک آمریکائی و فنودور لی نن‌آلما بی : ساختمان و تأثیر کاسترول را کشف نموده‌اند.

دکتر علی - مظاہری

رساله الفاظ الحکمة در مصطلحات علمای فرنگ

باب العجیم العجمیه

۱۳ (كونصیصیون) - مفهوم - درایت - اضمار

۱۴ (كونصیطوٹالیزاسیون) - استنباط معانی کلی یا کلیات از یک موضوع یا از یک تجربة در بعض موارد اصطلاح (نوئیس) ارسطورا (بوعلی سینا) و (ابن رشد) تصور ترجمة کرده اند و این همانست که لطینیان آنرا (كونصیط) می نامند و ارسطو کاه آنرا (نوئیس) و کاه (نوئما) می خواند.

۱۵ (كونصیطوٹالیزم) - قول بر این که کلیات خمس (لژزاونیورسو) نه وجود خارجی داشته و از قبیل واقعیات اند و نه اسم بی مسمی هستند بلکه جنبه (تصویری) دارند توضیح آنکه در جهان لطینی قرون وسطی علی التوالی سه مکتب فلسفی ظهور کرد اول مکتب (رئالیزم) معاصر با سبک ترکستانی خودمان و اصحاب این داستان کلیات را واقعیات میدانستند و می گفتند که کلیات خمس در خارج موجود است - دیگر مکتب (نومینالیزم) معاصر با سبک عراقی خودمان و اصحاب آن می گفتند که کلیات اسم بی مسحی است و حقیقت ندارد و امام مکتب نخستین (کیوم دشامبو) بود و امام مکتب دیگر (روسصلین) سپس مکتب سوم ظهور کرد که معاصر است با سبک هندی خودمان و ایشان گفتند که کلیات خمس و هی الشخص و النوع و الجنس و جنس الاجناس و نوع الانواع و الجنس الفصل موجود اند بوجود ذهنی یعنی (كونصیط) و تصور اند بمعنی (نوئما) ارسطو کل این جدلیات و اقوال متعلق ب عمران لطینی قرون وسطی است یعنی هر بوطست با دوارمه گانه تحولات او و با تمدن لطینی قرون وسطی منتفی شد و عمران نوآئین فرنگ که عمران

(وایکینث) باشد ابدأ متوجه کلیات خمس نیست و اما در اسلام و ایران جوابگوی مکتب (کونسپتوالبزم) و سبک (کوطيک فلامبوايان) مکتب اشراق و سبک هندی است - اگر بیشتر در موضوع وارد شویم هر آینه این رساله از اجمال، باطناب پیوقد و دراز گردد و شرط ما برای جاز بود .

۱۶ (کونکرة) - مقابله (ابسطرثة) - اسم عین است در نحو و شیوه حسی است در حکمت - (اسنخ کونکرة) اعیان (اشارات)

۱۷ (کونکر هطیزه) - معین نمودن و تعیین به معنی بیدار نمودن و بیدا بودن .

۱۸ (کونصینص) - وجدان و ضمیر ذات (- رئفائشی) ضمیر متوجه به خود - ذات منعکس در حود - خودآگاهی (- مورال) دمه و ضمیر و قلب و دل - مسئولیت قلبی وجودان اخلاقی .

۱۹ (کونسنسوس) اجتماع امت در خارج و اتفاق کل آراء بر امری چنانکه منافقان جرأت ندارند نفاق خود را علناً وعلی روی الاشهاد اظهار کنند لآنکه طبلی در زیر گلیم بزنند .

۲۰ (کونسلیطوصیون) - ناموس به معنی اصلی نه به معنی مشتق (نام و ناموس) که متأخران من باب جناس لفظی آوردهند و (نوامیس) بایی است از ازارسطو در دفتر (پولیطیکا) که سیاست مدن باشد و حکیم مرقوم در آن باب نوامیس دولتهای قدیم را بیکدیگر بر سخته است و شارع فصول الحکم (شرح طبران ج سنگی ۱۳۱۸ قمری) آنرا علم نوامیس گوید (دوا کنسسطیطوصیونل) (یعنی علم شرایع و این ناموس که لفظ یونانی ارسطو است ترجمة عربی آن (شرع) یا شریعة است و نا ناموس را یا شریعت را پیغمبری بزرگ یا حکیمی سترک نهاده باشد و ملتی یا امتی بطوع ورغبت ازو پیروی نکنند و در راه حفاظت آن جان نیفشنند آن ناموس و آن شریعت مسلم نگردد و لازمه قانون شرعی و ناموس آنست که زور گویان و بادشاھان و جباره را در آن هدخل نباشد و همگنان

آن اصول را مقدس شمارند و بنا چار ناموس یا شریعت باید که منطبق باشد بر نصی ما نند
قرآن مجید یا کتاب آسمانی دیگر تادیک طاطور ارا و مستبدان و جباره را در آن
جرأت دخل تصرف نباشد ولیت شعری این چه معاصران ما (قانون اساسی) میگویند
چه سست بنیاد است آنرا تنی چند از ایشان نشسته و ساخته اند و بعد خواه بمیل خود
خواه برای اینکه (آلله فعل) زور گویان خارج و داخل هستند که آن متن منصوص را
بر میگردانند و گاه بر آن تأویلات منافقانه می نهند چنانکه بجرأت توان گفت که
(قانون اساسی) حضرات (کاریکاطور) یعنی صورت مسخر (ناموس) حکماء و نقض شریعت
ارباب ادیان است یعنی بیرون مشتی شریک دزد و رفیق قافله کسی حامی و طرفدار
آن نیست و در حکم مرده ریگی بیش نیست یا دفتری مجھول المصنف و بی صاحب که
نساخگان بد لخواه خویش در آن تصریفاتی میگذند زیرا که نه حرمت مصنف دارند نه
از مالک دفتر و اهمه می گذند.

تشبیه

تلمیذ بی ارادت عاشق بی ذراست و رونده بی معرفت مرغ بی بر و
عالیم بی عمل درخت بی بر و زاهد بی علم خانه بی در. نکته: مراد از فزول
قرآن تحصیل سیرت خوب است نه ترتیل سوره مکتوب. پند: عامی
متبعد پیاده رفته است و عالم هتھاون سواره خفته. تنبیه: عاصی که دست
بخدا بردارد به از عابدی که کبیر در سر دارد. تنبیه: یکی را گفتند
عالیم بی عمل بچه ماند گفت بزنبوری عسل. حکمت: خلاف رأی صواب
است و نقض عهد اولوالاباب دار و بگمان خوردن و راه نادیده بی کاروان
رفتن. پند: از لوازم صحبت یکی آن آست که یا خانه پردازی یا
با خانه خدای در سازی.

(سعدی)

انجمان ادبی حکیم نظامی

پارسا تویسرگانی

آمید

در دل تیره شب که از وحشت	ددو دام از کنام بگریزند
آسمان ها بهم بر آشوبند	جانور ها زهم به پرهیزند
سربر سر بحر بیکران باشد	موج و گرداب و شورش و طغیان
در میان تلاطم امواج	سخت دارد نالاش قایق ران
در بیان دور از آب و علف	که بود راه بسته از پس و پیش
بیر فرتوت راه کم کرده	مرک را دیده در بر ابرخویش
عرضه رزمگاه بر آشوب	مر کشیده از پرها از چپور است
از خروش تفنجک و غرش توب	کس نداند ره نجات کجاست
بارخی زرد و با دلی لرزان	میرود پای دار، یاک محکوم
بتماشا کران این صحنه	هست پایان کار او معلوم
ناتوان بیر حقته در بستر	نفس در گلو فرو مانده
هم دوا در مزاج او بی سود	هم طبیب از علاج او مانده
آخرین لحظه‌ای که بایدشان	دست از هستی و حیات کشید
هست چشمان نیمه باز همه	جانب نقطه‌ای به نام «آمید»

نوربخش-آزادماده تاریخ فوت استاد سعید نفیسی

که صیت فضایل بگرون رساند	سعید نفیسی والا مقام
لائی منشور بیحد نشاند	زکلک کهرزا براوراق دهر
اگرچه خود او در زمانه نمایند	سخن ماند از او همی یاد کار
بسیلیم جانرا بجانان فشاند	چو بانگ رحیش بیامد بگوش
نفیسی سخنهاش جاوید ماند	بتاریخ شمسیش آزاد گفت

۱۳۴۵

 محمود بهروزیهدیه‌ای از دوست

(کادو) ائی داد کراوانی ام و بست بگردن
 رشته مهر ویست اینکه مرا هست بگردن
 نکشایم که جدا سازمش از خویشن . آخر
 هدیه یار عزیزی است که پیوست بگردن
 مردم از حسرت یکشنب که بهینند رقیان
 من در آغوش وی واوست مرا دست بگردن
 بوسه بر گردن من بالبر نگین زدو برخاست
 اثر بوسه ندانست که بنشت بگردن
 رفت و آغوش نهی ماند خدا یا چه شود باز
 آید و بینمی آندم که مرا جست بگردن

طاهری - شهراب

در میان خوبرویان صاحب ارشاد کیست
 ناز میارد زچشم مستش این صیاد کیست
 شرم می‌ریزد زلعل توشن این نوشاد کیست
 شعله در خرمن فروزد جان هرنا کام را
 فتنه میگوید زمستی، من کیم فرهاد کیست
 عقل حیرانست آنجا پیش نوشین لعل او
 عشق گوید کاندرا اینجا غیرمن استاد کیست
 گرچه درخوبی بود سرخیل خوبان جهان
 کس نمیداند که این فرخ رخش فرشاد کیست
 سالها بگذشت کزوی کام دل حاصل نشد
 لطف آگراینست اورا، پس دل ناشاد کیست
 فکرت خامی نبودی بیش چون عشق هزار
 غنچه را آزرم وادرد که صاحب داد کیست
 دامن ناز از غبار خاکساران میکشد
 تانگویندش که این حوری غلمان زاد کیست
 در طریق پاکیازی چند می‌پرسی (شهراب)
 در میان خوبرویان صاحب ارشاد کیست

هناصر آن

سروان مهدی ذکائی (حسرت)
 ساری

جوانی گذشت

دریغا دریغا جوانی گذشت جوانی بدسانکه دانی گذشت

شب و روز آمد ، مه و سال رفت
 چه پرسی ز حال دل ناتوان
 نیامد بیالین طبیبی مرا
 چو بر قی که از خرمی بگذرد
 شکوفه کجا میتوان یافتن
 کجا عمر بگذشته آید بکف
 بهم تا زنی چشم ' بینی که عمر
 بلا ریخت از هر طرف در برم
 جوانی بجز حسرت و غم نداشت

تو گوئی که یک عمر آنی گذشت
 که کار من از ناتوانی گذشت
 گر آمد ، بنامه ربانی گذشت
 ز باغ دلم ، شادمانی گذشت
 بیاغی که باد خزانی گذشت
 که تیر از کمان کمانی گذشت
 سر آمد مرا ، زندگانی گذشت
 چو آنشوخ چشم آسمانی گذشت
 خوشابرمنا ، تا جوانی گذشت

اسماعیل معماّی ساری

(با عمر کم و رنج فراوان نتوان زیست)

ایده بغم و دیده گریان نتوان زیست
 با رنج تهیدستی و با گریه و زاری
 عمری که چو برق از نظر خلق گریزد
 آرامش روح بشر از شور و نشاط است
 تا چند چشی شربت ناکامی ایام

از خلق گریزند و پنهان نتوان زیست
 در پنهان این گردش دوران نتوان زیست
 با سخنی و با ناله و افغان نتوان زیست
 بار وح درم ، خاطر پژمان نتوان زیست
 با عمر کم و رنج فراوان نتوان زیست

بشنو سخن نفر (معماّی) و خوشباش

باتلخی و بد بختی و حرمان نتوان زیست

م . فنائی خاکساز جلالی

جهان از ذره و ذره جهان است
 عیان باشد بچشم خاکسازان

درون ذره دنیائی نهان است
 همان رازی که بیرون از بیان است

خسرو سهرداد

تلخیصی از سخنان مهر با با

چگونه پروردگار را باید دوست بداریم ؟ عاشق برای رضایت معشوق هر گونه رنج و فدا کاری را بر خود هموار می سازد . عشق بخداقچون خود را باید لایت ناهی باشد تا جائی که عاشق بخداوند حیات و همات خویش را برای او بخواهد تا به مقصود حیات که دیدن پروردگار با چشم درون است نائل گردد . بهترین راه و عملی ترین طریق دوست داشتن خداوند عبارت از این است که تمام مخلوق خدارا چون خویشن دوست بداریم و آنچه برای عزیزان خود آرزو می کنیم برای دیگران نیز آرزو کنیم . اگر بجای غارت و آزار دیگران خویشن را غارت نموده و بدیگران کمک و دستیاری نمائیم خدا را دوست داشته ایم . اگر بدانیم و احساس کنیم که بزرگترین خلوص نیت نسبت بخداوند نیازردن مخلوقات اوست خدارا دوست داشته ایم . از دنیا دوری مکنیسند بلکه از غرور و خودخواهی که بدترین صفات انسانی است پرهیز نمائید .

برای خلوات نشینی و گوشش گیری بہیج طرفی نزولید مگر بطرف درون خود تا بخداوند نزد دیگتر گردید . اگر ایمانی محکم و عشق آتشینی بخداوند داشته باشد هیچ چیز شمارا در این دنیا آزده نخواهد کرد ، سختی و بد بختی در شما تأثیری نخواهد نمود و کرد چاپاوسی و خوش آمد گوئی دیگران نخواهید گردید . در این صورت است که سعادت و خوشبختی شمارا مغور نخواهد کرد و چنین ایمان و عشقی موجب خواهد شد که عظمت و بزرگی پروردگار را درک نمائید . هدف نهائی و مقصود ارزشندگی مشاهده پروردگار است در قلب خود و این هدف را در حین وظایف دنیوی نیز میتوان دنبال کرد . باید در انتای فعالیت های دنیوی همواره مسرور و شادمان بود و با خوشحالی تمام گوششهای خود را وقف خداوند نمود و از همیت ها و سختی ها هیچگاه نباید هراسناک گردید بلکه باید شکر اورابجای آورد که چنین قوه صبر و شکیمانی با انسان اعطاء نموده است

فت ایران و عملیات عمرانی

براهنمای شاهنشاه آریا مهر - شرکت ملی کامهای بزرگی در راه اعتلاء این کشور برداشت و نه فقط نسل‌های آینده عظمت و بزرگی این «دینامیسم» حیاتی را بچشم خواهند دید بلکه نسل کنونی نیز شاهد قدمهای بزرگی خواهد بود . مردی با موهای خرمائی و پوست سفید در کنار «چیرهای» سیاهرنگ در حرم گرمای خوزستان به بازدید سنگها مشغول بود در آن زمان در خوزستان بجز قبایل صحراء گرد و چادرنشین و چند نخلستان ارا آبادی و آبادانی خبری نبود .

این مرد که امتیاز نفت جنوب را بدست آورده بود شالوده صنایع عظیم نفت ایران را بنا نهاد گرچه در آن زمان سهم زیادی عاید دولت ایران نمیشد اما جنگ اول جهانی اهمیت نفت را با ثبات رساید و بحریه متفقین که با هو تورهای دیزل مجهز شده بودند جنگ را بردن و از آنروز دولتهای بزرگ متوجه شدند که بزرگی و عظمت بدون دردست داشتن صنایع امکان پذیر نیست .

در همان موقع رابطه بین دولت انگلستان و ایران بهبود یافت و شرکت نفت یک میلیون لیره بابت پولهای پس افتاده بدولت ایران پرداخت و انگلیسی‌ها که بیش از دول دیگر متوجه اهمیت نفت ایران شده بودند بتوسعه صنایع نفت ایران اقدام کردند باید اقدامات آنها را درمورد توسعه نفت ایران نادیده انگاشت و این صنایع بزرگ که امروز در آبادان و مسجد سلیمان و هفت کل و لالی دینه میشود در حقیقت با کوشش وتلاش آنها بوجود آمد بدینخانه آنطور که باید و شاید سهم ایران را در نظر نمیگرفتند و با وجود اینکه رضا شاه کبیر بنیان‌گذار ایران نوین با عقد قرارداد ۱۹۲۶ آنها متوجه ساخت که باید توجه بیشتری با ایران بکنند - آنها سهم مختص‌مری با ایران

می پرداختند . تا اینکه جنگ دوم جهانی خشک و تر را باهم آتش زد و خطر اشتعال صنایع نفت ایران در حلقه کازابری آرتش آلمان که یکسره به «کسر و زنی» در فرقان و سر دیگرش به العلمین رسیده بود مرتفع گردید ، و نفت ایران که در حقیقت بمنزله خون درر گهای ماشین جنگ متفقین بود پیروزی را نصیب آنها ساخت و ایران علاوه بر نفت خود که آنرا در اختیار متفقین گذاشته بود نقش پل پیروزی را بازی کرده کالا و مهمات و اسلحه فراوانی از جاده های ایران بسوی روسیه شوروی در حر کت بود و این سیل بزرگ سبب شد که افراد روسی بتوانند در حادثه استالین گراد ارتش نازی را از پای درآورند .

در دوره جنگ مجموعاً ۶۲ میلیون نفت از ایران صادر شده و ۳۰ میلیون لیره ارز خارجی نصیب ایران شده بود با این مبلغ هیچ کاری امکان نداشت و دولت هامنیتوانست اقدامات عمرانی را برای جبران خرابی جنگ شروع کند .

پس از پایان جنگ تخلیه ایران از قوای بیگانه که بمساعی و تدبیر خردمندانه شاهنشاه آریامهر انجام گرفت ایران بفکر افتاد که از درآمد نفت برای کارهای عمرانی استفاده کند .

اما کمبود بودجه و دیگر مشکلات مالی که بر سر راه دولت ایران بود - امکان عملیات عمرانی را همچنان متوقف ساخت . زیرا فرار بود که کمی از خارج بعنوان وام گرفته شود بعد که نفت ایران ملی شد تا مدتی که صنایع نفت تعطیل بود دولت ایران درآمدی تحصیل نکرد .

تا اینکه حوادث ۲۷ مرداد پیش آمد و ایران در راه تحول نو و اندیشه های تابناک شاهنشاه قرار گرفت ، و در هفتم آبانماه ۱۳۳۳ (۱۹۵۴ اکتبر) شرکت ملی از یکطرف و هشت شرکت خارجی قراردادی منعقد نمود ۴۰ درصد انگلستان

متعلق به پنج شرکت امریکائی که بعداً ۱۴ شرکت شدند ۱۴ درصد یک شرکت هلندی و ۶ درصد یک شرکت فرانسوی - کنسرسیوم را تشکیل دادند و این گروه شرکتها متفقاً عملیات اکتشاف و استخراج را در حوزه قرارداد خود انجام میدادند.

شرکت ملی نفت ایران بعنوان ناظر حق نظارت مستقیم برگلیه آنها را داشت و آنها چون در ایران به ثبت رسیده بودند تابع قوانین داخلی ایران بودند در ضمن قرار شد که پنجاه درصد از سود حاصله را بعنوان مالیات بدولت ایران بپردازند.

با انعقاد قرارداد جدید صدور نفت ایران به بازارهای جهان آغاز گردید و چون عواید ایران از نفت قابل توجه بود، قرارشده که سازمان برنامه درآمد نفت را بکارهای عمرانی اختصاص دهد و برآنمایی شاهنشاه آریامهر - بعد از بیست و هشت مرداد ۱۳۳۲ - ایران در شاهراه ترقی و تعالی قرار گرفت، بطوریکه افکار جهانیان را متوجه ایران نمود.

بدنبال آن برآنمایی شاهنشاه آریامهر شرکت ملی نفت ایران توanst قراردادهای جدیدی با مؤسسات نفتی دنیا منعقد کند که هر یک از آنها ۵۰ را بهم زده و سهم ایران را بطور عجیبی تا حدود ۷۰ درصد بالا برده این قراردادها موجب بہت وحیرت کشورهای نفت خیز شده است.

تحولات اجتماعی ایران که زمینه برانداختن رسوم ارباب رعیتی و مساوات دهقانان و آزادی زنان و اعزام سپاهیان دانش و سپاهیان بهداشت و ایجاد خانه‌های انصاف - کشورهارا دچار چنان تحولی ساخت که همه روزنامه نگاران و رجالی که با ایران سفر کردند و از نزدیک شاهد این تحول عظیم بودند توائستند از تعجب خودداری کنند، و عظمت و بزرگی این تحول را که در همه شئون این کشور آغاز شده ستودند و به بانی آن درود فرستادند.

مرحوم میرزا محمدعلی چهاردهی

تاریخ مختصر فرقه‌های اسلامی

۸ - نسبتی که حسن صباح بخودبسته بود که از تبار حمیری هاست ! مورخان هم آن را نقل کرده‌اند معلوم نیست درست باشد . بزرگان حمیر از مردم یمن اسماعیلی بودند ممکن است که مؤسس دستگاه الموت هم یمنی بوده باشد !! ولی در کتاب بسیار نفیں النقض ثبت است که حسن از مردم شهری بود !!
در کتاب النقض چنین نوشته شده

۹ - اولارأس ورئیس و مقدم و پیشوای و مقتدای همه ملحدان در این هشتاد سال که رفت حسن صباح بود و مجبر زاده بود و خانه در دوده داشت در شهری بکوچه صوفی دیبر استاد عبدالرازاق بیاع بود و همکار تاج الملک متوفی مجبر نه بدر مصلحت کاه نشست و نه بدر راده هران و مذهب و اعتقاد پدرش نیز آن طایفه را معلوم است (۱)

۱۰ - تشکیلاتی که حسن صباح برای انتشار مذهب اسماعیلی داده است آیا از ابتکارات او بود ؟! یا آنکه در شام و مصر گروهها ، دسته‌ها ، فرقه‌های فاطمیان و سایر گروه مذهبی را از زدیک دید و برآم و هدف آنان آشنا کشت ، آنگاه بعضی از آنها را گرفت و اقتباس کرد و حد حسن هم چیز‌هایی برآن افزود ؟! تاریخ در اینجا خاموش است ! ولی در تاریخ‌های خوانیم که ژزویت‌ها تشکیلاتی شبیه دستگاه اسماعیلیه الموت دادند چنانکه :

۱۱ - دور قرن شانزدهم میلادی یک فرقه نازه در دستگاه کلیسای روم تشکیل شد

که بواسطه کشیش اسپانیائی بنام ایکناتیوس دولویر لا تأسیس کشت این آخوند مسیحی گروه خود را جامعه یسوع «رزو» نامید، از این سبب افراد این فرقه و پیروانش رژیونیت ها «یسوعیون» نامیده شدند، هدف این گروه این بود که افراد را برای فداکاری و خدمت بدون چون و چرا در خصوص کلیسا ای رومی و پاپ تربیت کند، پرورش این دسته بسیار سخت و طاقت فرسا بود پیروان این فرقه آن اندازه بستگاه کلیسا و پاپ عقیده داشتند که هر چه آنان دستور داده میشد بدون گفتگو چشم و گوش بسته اجرا می- کردند و همه چیز خودشان را نثار و فدا می ساختند، در هر کجا که تشکیلات کلیسا بوجودشان نیاز بود آن فدائیان خودشان را داد و طلبانه قربانی میکردند و گمان می کردند که در راه عیسی و مریم جان نثار گشتند و همه آنان به خدمت بدون تردید و تزلزل در راه اداره و تشکیلات کلیسا مشهور بودند !!

۱۲ - در تاریخ گزیده ثبت است که حسن صباح از فرزندان یوسف حمیری شهر یاریمن بود و شیعه اثنی عشری بوده بعدها آن بشام نزد مستنصر بالله اسماعیلی و پسر او نزار که ولیعهد او بود رفت و شیعه اسماعیلی شد و نزار کودکی از فرزندان خود بیوی داد و حسن صباح آن کودک را پرورش داد و در سال چهارصد و هشتاد و سه هجری قمری قلعه الموت را متصرف شد و دعوت بنام مستنصر اسماعیلی کرد و همچنین دعات او بسیاری از کوها و دژهای را بdest آوردند .

۱۳ - حمدالله مستوفی صاحب «تاریخ گزیده» با آنکه از مردم فزوین است، فزوین هم در همسایگی الموت قرار دارد، درباره ماجراهی تاریخ عقاید و آراء حسن صباح کوتاه آمده است و آنچه را که دیگران نوشته‌اند مورخ و جغرافی دان مشهور فزوینی هم بهمان سخنان داستان اسماعیلیه الموت را مختصر ثبت نموده است که مردم آن دیار از الموتیان دیده و چشیده‌اند و از نظر اختلاف مشرب مذهبی صاحب تاریخ گزیده خوش بین نبوده و حسن صباح و یارانش را همان جو روصفت نموده است که دیگران ثبت

کرده‌اند ۱۱

۱۴ - حاج‌زین‌العبدین شیروانی صاحب کتاب‌های «بستان السیاحه» و «ریاضن السیاحه» گوید که در کتابهای معتبر دیده شده است که حسن رافقه اسماعیلیه «سیدنا» گویند پدر سیدنا از کشور یمن بکوفه درآمد و از شهر کوفه به قم واز قم بری رفت و آنجا سکونت نمود.

پدر سیدنا هر دی بود صالح وزاحد و پرهیز کار و در آنجا بسر بر دی و حاکم شهر دی ابو مسلم رازی بواسطه مخالفت مذهب با اودشمی و رزیدی و از آن راه زحمت و آزار بسیار کشیدی و چون موفق نیشا بوری از علماء سنت و جماعت بود پدر حسن برای از بین بردن تهمت و بدنامی سیدنا را از شهر ری به نیشا بور آورد و بمجلس امام موفق باستفاده هشقول گردانید و خود در رازاویه قناعت نشسته بعبادت خداوند سرگرم گردید و کاهی سخنان بلندتر از فهم عوام ازوی بروزی کرد نادانان آن را بکلام اصحاب اعزال و الحاد نسبت دادندی وزبان به سرزنش پدر سیدنا کشادندی ۱۱

لطیفه

از نفس پرور هنر پروری نیاید و یه نر سرور برآ نشاید . حکمت:
در انجلیل آمده است که ای فرزند آدم اگر توانگری دهمت مشغول
شوي از من بمال و اگر درویش کنم تندگل نشینی پس حلاوت
ذکر من کجا یابی و بعبارت من کی شتابی . مطابیه : همه کس را دندان
بترشی کند شود مگر قاصی را که بشیرینی .

(سعده)

علی نقی بهروزی

قانون دافش پارس

اذان صبح

برخاست از کرانه لوای سپیده دم

آراست کوه و دشت بنور جمال خویش

آن نیک بی، خجسته نسیم صبا، وزید

لطفش گذشته بد ز حداعتمال خویش

آذین آسمان و فروغ ستار کان

بد جلوه گریچشم، بحسن و کمال خویش

روحم در اهتزاز و روان بود مضطرب

خاطر گرفته گشته ز وهم و خیال خویش

در تنگنای غصه که بد خاطر حزین

آشته از حوادث ورنج و ملال خویش

ناگه بلند ساخت موذن ز مسجدی

آواز دلپذیر و خوش و بی مثال خویش

آهنگ لاله موذن چنان سرود

کآسود دل ز رنج درون و کلال خویش

کفتی سروش عالم غیبم رسد بگوش

یا پیک عرش کرده مکرر مقال خویش

چون چشمهای که در سطح شوره مزار گرم

کم گشته تشنه را بدهد از زلال خویش

روح نشیط کشت و روان خواست بر پرد

زین تیره خاک تا که نه بیند همال خویش

خوش آندمی که گوش بر الله اکبر است

خواهد زشوق روح پرد از مثال خویش!

کتابخانه ارمغان**تحقیقات عرفان در ادبیات فارسی**

عرفان وتصوف ایران عالیترین مکتب ذوق ولطیفترین اندیشه‌های بشری است که مهمترین آثار جاویدان زبان پارسی که از دیرباز سند افتخار آمیز این سرزمین بوده برمیانی شکوهمند آن قرار داشته است. در هیچ یک از مکاتب اخلاقی و معنوی جهان تا بدین پایه وما یه از دقایق و نکات تربیت نفس ووارستگی که راه وصول به حقیقت را هموار می‌سازد سخن رانده نشده وکیست که با کمی توجه و دقت در آثار بزرگان تصوف و عرفان ایران بدان معرف نباشد و یا با کمی مطالعه در برابر نبوغ و عظمت آنان سرنخیم فرود نیاورد.

در این باره محققان و مؤسندگان از روزگاران پیشین تحقیقات و تبعات جامعی بعمل آورده که مطالعه هر یک از آنها برای صاحبدلان روشنین بسی سودمند و مغتنم بوده است. آقای دکتر لطفعلی صورتگر استاد دانشگاه طهران که از فضلاء و سخنوران نامدار معاصر می‌باشد و با آنکه از موطنه دوستاره فروزان قدر اول آسمان شعر و ادب فارسی سعدی و حافظ برخاسته بیشتر بشیوه سخن سرایان خراسانی سخن می‌سرایند و الحق توان گفت که در این طریق داد سخن در داده اخیراً اثر بدیع دیگری در شناساندن عرفان و تصوف ایران بر شته تحریر در آورده‌اند که جون دیگر تأییفات و تصنیفاتشان مورد استفاضه اهل فضل و ادب خواهد بود.

تجلیات عرفان در ادبیات فارسی که از طرف انتشارات دانشگاه بچاپ رسیده نام این کتاب است و ما موقیت روز افزون استاد ارجمند آقای دکتر صورتگر را در اشاعه دانش و سخن همواره آرزو مینماییم و فضلاً و داشمندان دور و نزد یک را بمطالعه این اثر سودمند و گرانبها دعوت مینماییم.